

وازی لیٰ بهین (لهو جوړه بانگه وازیه)، چونکه شتیکی قیزه ونه

له جابری کوری عبدالله وه - پره زایان خویان لیبت - ده لیت: نیمه له جهنگیدا بووین و پیاوښک له موهاجیره کان به دهسته کانی دای له پشٹی له پیاوښکی نه نساری، پیاوه نه نساریه که هاواری کرد: ئه ی نه نساریه کان (به هانامه وه وهرن)؛، پیاوه موهاجیره که یش هاواری کرد: ئه ی موهاجیره کان (به هانامه وه وهرن)؛، کاتیک پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - گوپی له مه بوو؛ فرمووی: «ئوه چیه؟» ووتیان: پیاوښک له موهاجیره کان به دهسته کانی دای له پشٹی پیاوښکی نه نساری، له سره ئوه نه نساریه که ووتی: ئه ی نه نساریه کان! و موهاجیره که یش ووتی: ئه ی موهاجیره کان!، پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «وازی لیٰ بهین (لهو جوړه بانگه وازیه)، چونکه شتیکی قیزه ونه»، جابر ده لیت: ژماره ی نه نساریه کان زیاتر بوو (له ژماره ی موهاجیره کان) لهو کاته ی پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - هات بو مه دینه، به لام دواتر ژماره ی موهاجیره کان زیادی کرد، عبد الله ی کوری ئوبه ی (سهرگوره ی دوورووه کان) ووتی: ئایا ئه وان (موهاجیره کان) وایان کردووه؟ سوپند به خوا، ئه گهر بگه رپینه وه بو مه دینه، بیگومان، به ریزترینه که زه لیلترینه که له وئ دهرده کات، عومره ی کوری خهتاب ووتی: ئه ی پیغمبره ی خودا، رینگم بده بو ئه وه ی سهری ئه م دوورووه پهرنم، پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: «وازی لیٰ بهین، نه وهک خه لکی بلین موحه ممد هاوه له کانی خو ی ده کوژیت».

[سه حیح - راست] [(البخاری و مسلم) هاوران له سهری]

پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - له گه شتیکیدا بوو بو جهنگیک و هاوه لانی له گه لدا بوو له موهاجیر و نه نساریه کان - پره زای خویان لیبت -، پیاوښک له موهاجیره کان به دهستی خو ی له پشٹی پیاوښکی دا له نه نساریه کان. نه نساریه که ووتی: به هانامه وه بین ئه ی نه نساریه کان! و موهاجیره که ووتی: به هانامه وه بین ئه ی موهاجیره کان! پیغمبره ی ش - صلی الله علیه وسلم - گوپی لییان بوو، فرمووی: ئه وه چیه؟ ووتیان: پیاوښک له موهاجیره کان به دهستی خو ی له پشٹی پیاوښکی دا له نه نساریه کان، نه نساریه که ووتی: به هانامه وه بین ئه ی نه نساریه کان، و موهاجیره که ووتی: به هانامه وه بین ئه ی موهاجیره کان. پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: واز بینن له م خووه نه فامی و جاهیلیه، چونکه بیزارو و ناشیرین و نازارده ره، ئه ویش ئه وه بوو ئه گهر پیاوښک دوژمنه که ی زال بووايه به سهریدا؛ بانگی هوزه که ی ده کرد و ئه وانیش ده سته جئ ده هاتن بو سهر خستنی، ئینجا ئه گهر سته مکار بووايه یان سته ملیکراو؛ ئه میش به هوی نه فامی و ده مارگیرانه وه. جابر ده لیت: کاتیک پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - هات بو مه دینه نه نساریه کان زورتر بوون له موهاجیره کان، پاشان ژماره ی موهاجیره کان زیادی کرد. سهروکی دوورووه کان؛ عبد الله ی کوری ئوبه ی کوری سه لول، ووتی: ئایا کار گه بشتووته ئه م راده یه؟! سوپند به خودا ئه گهر بگه رپینه وه بو مه دینه، ئه واه به هیزه کان (مه به سستی خو ی و ئه وانیه که له گه لیدا بوون) لاوازه کان له مه دینه دهرده کن (مه به سستی پیغمبره - صلی الله علیه وسلم - و ئه وانیه له گه لیدا بوون). عومره ی کوری خهتاب - پره زای خوی لیبت - ووتی: رینگم بده ئه ی پیغمبره ی خودا؛ بده م له گه ردنی ئه م دوورووه، پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - فرمووی: وازی لیبت، با خه لکی نه لپن موحه ممد شوپنکه و توانی خو ی ده کوژیت؛ ته نانهت ئه گهر له پرواله تیشدا بیت چونکه خه لکی له پرواله تدا و تپده گن.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

